

2710

ROMANIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONȚENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Dosar nr. 5116/

Decizia civilă nr.
Ședința publică din
Curtea constituită din:
Președinte:
Judecător:
Judecător:
Grefier:

Pe rol pronunțarea asupra recursurilor formulate de reclamanta SC SRL de pârta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A JUDEȚULUI împotriva sentinței civile nr. din pronunțată de Tribunalul Giurgiu

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta decizie, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a da părților posibilitatea de a depune concluzii scrise, a amânat pronunțarea la data de și la data de

CURTEA,

Asupra recursurilor de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar constată următoarele:

Prin sentința civilă nr. Tribunalul Giurgiu a admis în parte contestația formulată de SRL împotriva deciziei nr. emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice - Birou de execuționare contestații și a raportului de inspecție fiscală nr. a dispus anularea în parte a deciziei nr. emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice, a modificat decizia în sensul că a admis în parte contestația împotriva Raportului de inspecție fiscală încheiat de Direcția de control fiscal, și a constatat drept cheltuieli deductibile suma de lei (Ron) reprezentând contravaloarea chiriei achitate în baza contractului de închiriere nr. încheiat de contestatara cu SC a sumei de lei reprezentând TVA aferentă facturilor fiscale nr. și nr. precum și a sumei de lei reprezentând TVA aferentă chiriei achitate pe an

2004. Tribunalul a dispus modificarea corespunzătoare a sumelor stabilite suplimentar de plată.

Pentru a se pronunța astfel instanța de fond a reținut că potrivit art.21 Cod fiscal, sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, or în cauză plata sumei de lei s-a făcut în baza contractului nr în scopul realizării de venituri, societatea reclamantă funcționând efectiv în spațiul închiriat.

Cu privire la suma de lei Tribunalul a constatat că reclamanta nu a avut posibilitatea colectivă de a folosi facturi speciale inscripționate „materiale lemnoase” la data achiziționării produselor, utilizarea tipizatei speciale fiind dispusă prin HG nr.2183/30.11.2004 care a intrat în vigoare după 30 de zile de la publicare, respectiv și a apreciat astfel că suma este deductibilă.

Tribunalul a mai reținut că este deductibilă și suma de lei reprezentând TVA aferentă unor cheltuieli deductibile.

Instanța de fond a apreciat ca fiind corect actul de control în privința aprecierii ca nedeductibilă a sumei de lei plus TVA, în valoare de lei, consemnata în factura fiscală nr reprezentând contravaloarea chiriei pe anii

suma nefiind aferentă veniturilor impozabile realizate în anul și a fost stabilită în mod arbitrar de către părți. A fost apreciat ca legal actul de control și în privința sumelor de lei consemnate în procesul-verbal de rambursare, și cheltuieli amenajare birou și izolație care au fost efectuate în scopul „sporirii gradului de confort și ambianță”, dar nu sunt deductibile fiscal fiind lucrări de reparații și modernizare efectuate la clădiri închiriate ce urmează a fi amortizată lunar..

Împotriva aceste sentințe au declarat recurs reclamanta și pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice criticând-o ca nelegală și neferme în baza art.304 pct.9 Cod procedură civilă.

În dezvoltarea motivelor de recurs recurenta reclamantă arată că în mod greșit instanța de fond a apreciat că suma de lei, plus TVA aferent în valoare de lei consemnata în factura fiscală nr, nu este o cheltuială deductibilă considerând că nu este aferentă realizării veniturilor impozabile realizate în precum și faptul că ar fi fost stabilită în mod arbitrar între părți. Recurenta reclamantă susține că sub acest aspect instanța de fond nu și-a motivat hotărârea, contrar art.261 alin.1 pct.5 Cod procedură civilă.

În dezvoltarea motivelor de recurs recurenta pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a arătat că în mod greșit instanța de fond a admis acțiunea în sensul constatării drept cheltuieli deductibile a sumei de lei (Ron) contravaloarea

chiriei achitată în baza contractului de închiriere nr. _____ încheiat de intimata reclamantă cu SC _____ SA Bolintin Vale, a sumei de _____ lei (_____ RON) reprezentând TVA aferentă facturilor fiscale nr. _____ și nr. _____, precum și a sumei de _____ lei reprezentând TVA aferent chiriei achitate pe anul _____.

Privitor la suma de _____ RON recurenta pârâtă susține că, intimata reclamantă s-a folosit de un contract pentru a încălca dispozițiile art.21 alin.1 din Legea nr.571/2003. Suma reprezintă contravaloarea chiriei pentru anii _____ și nu reprezintă cheltuieli aferente veniturilor anului _____ deoarece nu se reflectă în acest an.

Recurenta pârâtă susține, în privința sumei de _____ lei, că în mod greșit instanța de fond a admis acțiunea deoarece HG nr.427/2004 a intrat în vigoare după 90 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial, și anume la _____ iar facturile în discuție au fost emise la _____ (factura nr. _____) și _____ (factura nr. _____) pe formulare de facturi obișnuite care nu puteau constitui document justificativ pentru procurarea materialelor lemnoase în lunile noiembrie și decembrie.

Privitor la suma de _____ lei, TVA aferent cheltuielilor cu chiria facturată de SC _____ între SC _____ SRL, recurenta pârâtă susține că nu pot fi considerate cheltuieli deductibile, astfel cum greșit a apreciat instanța de fond, deoarece nici contravaloarea chiriei nu reprezintă o cheltuială deductibilă și deci nici TVA aferentă acestei sume nu este deductibilă.

Analizând motivele de recurs în raport de dispozițiile art.304 și art.304¹ Cod procedură civilă Curtea reține următoarele:

Potrivit art.21 din Codul fiscal sunt considerate cheltuieli deductibile, pentru determinarea profitului impozabil, numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile.

Critica recurentei pârâte în sensul că suma de _____ lei (_____ RON) reprezentând chirie pentru anii 2002, 2003, 2004, nu este o cheltuială efectuată în scopul realizării de venituri impozabile nu este întemeiată.

Codul Fiscal menționează expres în privința aprecierii cheltuielilor ca fiind deductibile să fie respectată condiția de „cheltuieli efectuate în scopul realizării de venituri impozabile” și nu în sensul de realizare directă de venituri impozabile.

Din acest punct de vedere este evident că plățile reprezentând chirii pentru sediul societății reprezintă cheltuieli efectuate în scopul obținerii de venituri impozabile, deoarece nu se pot realiza venituri

impozabile în lipsa unui sediu în care să se desfășoare activitățile firmei.

Textul legal anterior citat (art.21 Cod fiscal) nu distinge între cheltuieli efectuate în cadrul anului fiscal ori provenite din anii anteriori. Conform principiului „ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus” (unde legea nu distinge, nici interpretul nu trebuie să distingă) nu se pot aprecia, fără un text legal expres, ca fiind nedeductibile cheltuielile reprezentând contravaloarea chiriei pentru anii anteriori celui de referință.

Pentru aceleași considerente se constată că instanța de fond a apreciat corect și asupra sumei de lei reprezentând TVA aferentă chiriei achitate în anul fiind aplicabil principiului „accessorium sequitur principale” (accessoriul urmează soarta principalului).

Critica recurentei reclamante în sensul că instanța de fond a apreciat eronat cu privire la suma de lei plus TVA ce reprezintă chirie aferentă anilor trimestrul este însă neîntemeiată.

Contractul de închiriere încheiat între SC SA și persoana fizică la data de perioada de 7 ani are efect între părțile contractante, SC SRL fiind terț în raporturile de locațiune rezultate din contract.

Instanța de fond a reținut corect situația că suma de plus TVA aferentă facturii fiscale nr. a fost stabilită de părți în mod arbitrar, societatea comercială nefăcând dovada că suma a fost achitată în urma procesului avut cu proprietara spațiului pentru clarificarea raporturilor contractuale izvorâte din contractul semnat în 1999 de numita

Pentru aceste considerente criticile recurentei reclamante aduse sentinței atacate sunt nefondate.

Privitor la critica adusă de recurenta pârâtă sentinței instanței de fond cu referire la suma de lei Curtea apreciază că este fondată.

HG nr.427/2004 pentru aprobarea Normelor privind circulația materialelor lemnoase și controlul circulației acestora și al instalațiilor de transformat lemn rotund a intrat în vigoare la 15 iulie 2004.

La art.6 alin.4 din Norme se prevede că: formularul de factură fiscală pentru materialele lemnoase are la bază modelul și conținutul formularului de factură fiscală obișnuită, individualizat prin inscripționalizarea pe diagonală stânga jos dreapta sus a sintagmei „materiale lemnoase” și este destinat pentru utilizarea exclusivă în circulația materialelor lemnoase.

Cum facturile fiscale cu nr. și nr. aflate în contabilitatea recurentei reclamante nu

conțineau mențiunea „materiale lemnoase”, obligatorie conform Normelor pentru aceste documente justificative de proveniență a materialelor lemnoase comercializate, în mod greșit instanța de fond a apreciat că actul de control este nelegal.

În consecință, pentru suma de lei reprezentând TVA aferentă facturilor fiscale în discuție, recursul recurenteii pârâte este întemeiat, urmând să fie admis, iar sentința atacată se va modifica cu consecința respingerii acțiunii în privința acestei sume.

Astfel fiind, în temeiul art.312 Cod procedură civilă Curtea va admite recursul recurenteii pârâte, va modifica în parte sentința atacată, în sensul că va respinge contestația reclamantei în ceea ce privește suma de 49.964.136 lei cu menținerea celorlalte dispoziții și va respinge ca nefondat recursul recurenteii reclamante.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

DECIDE:

Admite recursul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului.

Modifica în parte sentința recurată în sensul că:

Respinge contestația în ceea ce privește suma de lei, reprezentând TVA aferentă facturilor fiscale și nr. ca nefundată.

Menține celelalte dispoziții ale sentinței recurate.

Respinge ca nefondat recursul formulat de recurenta reclamantă SC SRL împotriva sentinței civile nr. pronunțată în dosarul nr. Tribunalul Giurgiu.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică azi,

Red.CVC
Tehnored.CB
2 ex

Tribunalul
Judecător fond.